

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

454. PLENÁRIS ÜLÉS, 2009. JÚNIUS 10–11.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Tárgy: – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak – Egy európai iparjogvédelmi stratégia

COM(2008) 465 végleges

(2009/C 306/02)

2008. július 16-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

„A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: Egy európai iparjogvédelmi stratégia”

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2009. május 19-én elfogadta véleményét. (Előadó: Daniel RETUREAU.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. június 10–11-én tartott, 454. plenáris ülésén (a június 10-i ülésnapon) 98 szavazattal 3 ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Az EGSZB következtetéseinek összefoglalása

1.1 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság által az ipari tulajdonjogok témájában javasolt közösségi stratégiával. Megismerés azonban néhány, korábbi véleményekben már kifejtett problémát.

1.2 Elsősorban felkéri a tagállamokat, hogy támogassák ezt a stratégiát mind a jövőbeli közösségi szabadalom, mind pedig a – különösen a Szellemi Tulajdon Világszervezete kereteiben – folyamatban levő nemzetközi tárgyalások tekintetében. A civil társadalom nem nézi jó szemmel a szabadalmi díjak elosztásáról folyó vitát, ami még inkább lassítja a közösségi szabadalom elfogadását. A civil társadalom ugyanis a hosszú távú fejlődést tarja szem előtt, és hatékony, gyakorlatias döntéseket vár, amelyek jelentősen csökkentik a szabadalom megszerzésének és fenntartásának költségeit.

1.3 Az EGSZB különösen hangsúlyozza az ipari tulajdonjog-címhez való hozzájutás megkönnyítését, a jog hatékony védelmét, illetve a – gyakran szervezett formában történő – hamisítás elleni küzdelmet, hiszen a hamisítás a gazdaságot és a vállalatokat is sújtja, és esetenként súlyos kockázatot jelent a

fogyasztókra nézve (gyógyszerek, játékok, háztartási eszközök stb. esetén).

1.4 Ehhez az szükséges, hogy a jogviták rendezésére szolgáló rendszer hatékonyabb legyen, illetve közzé kell tenni az egyes tagállamokban hozott jogerős ítéleteket (a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás eltörlése). Kívánatos ezenkívül a rendőrségek és vámhatóságok fokozottabb, jobban szervezett együttműködése is.

1.5 A szervezett civil társadalom nemzetközi tárgyalásokba történő aktívabb bevonásának az európai tárgyaló fél pozícióinak megerősödéséhez kellene vezetnie, és támogatnia kellene a legkevésbé fejlett országokba irányuló technológiatranszfert a fenntartható technológiák kifejlesztésének céljával.

2. Az Európai Bizottság javaslatai

2.1 A közlemény témája az ipari tulajdonjoggal kapcsolatos európai stratégia, tekintettel annak jelentőségére az értékkeremtésben és az innovációban, valamint az ipari fejlődés terén, különösen a kvk-k tekintetében betöltött szerepére.

2.2 Bár az ipari szellemi javak többsége már harmonizált közösségi védelem alá esik, ugyanez nem mondható el egy alapvető eszközről, a találmányi szabadalomról. Létezik ugyan egy a Münchener Egyezményen alapuló közösségi rendszer, annak azonban nem része sem az egységes igazságszolgáltatás, sem pedig egységes joggyakorlat az egyes nemzeti bíróságok – azaz a szabadalmak terén jogalkalmazó hatóságok – részéről. A közösségi szabadalom költségét túlságosan magasnak tekintik, ami különösen az egyes nemzeti nyelvekre való lefordítás költségeiből adódik.

2.3 A londoni egyezmény a fordítási költségek csökkentése céljával 2008. május 1-jén lépett életbe; a nyelvi kérdések és az ipari tulajdonjoggal foglalkozó nemzeti hivataloknak visszautalt összegek problémája továbbra is akadályozza a végleges megoldás elérését.

2.4 Az Európai Bizottság szerint a közelmúltban jelentős előrelépések történtek a közösségi szabadalom érdekében, megnyitva az utat egy koherens, az ipari szellemi javakat védő rendszer előtt, amit többek között az Európai Bizottságnak a Tanácshoz intézett ajánlása is tanúsít, amelyben tárgyalások megkezdését javasolják egy olyan egyezmény elérése érdekében, amely egységes rendszert hoz létre a szabadalommal kapcsolatos jogviták rendezésére ⁽¹⁾.

2.5 Az Európai Bizottság szerint „a szellemi tulajdon rendszerének továbbra is az innováció hajtóerejeként kell működnie, és hozzá kell járulnia a Lisszaboni Stratégia általános céljaihoz.” Végezetül pedig az Európai Bizottság olyan intézkedéseket mutat be, amelyek az ipari tulajdonjog egy ennek megfelelő európai rendszerének kialakításához vezethetnek, hatékonyabbá téve eközben a hamisítás elleni küzdelmet is.

3. Az EGSZB megjegyzései

3.1 A közlemény része egy olyan csomagnak, amely a közösségi szabadalmi rendszer létrehozását célzó Luxembourgi Egyezménynek az 1970-es évek elején tapasztalt kudarcra óta kidolgozott javaslatokból, gondolatokból és elemzésekből áll. Az EGSZB, amely mindig is támogatta a közösségi szabadalom létrehozását, örömmel fogadja a közelmúltban tett jelentős előrelépések bejelentését.

3.2 Az egyes tagállamok által az Európai Bizottság javaslatának elutasítása mellett hangoztatott, a nyelvekkel kapcsolatos érvek soha nem győzték meg az EGSZB-t. Meggyőződése, hogy az ipari tulajdonjoggal kapcsolatos kérdések a magánjog körébe tartoznak, a hivatalos nyelvek kérdése pedig minden egyes állam alkotmányjogába. Ez utóbbinak elvileg nem szabadna kiterjednie a magánjogi szerződésekre vagy vitákra, illetve közösségi szinten nem szabadna gátolnia a tulajdonjog érvényesíthetőségét az ipari szellemi javak terén.

3.3 A jogi és politikai vitán túl az európai gazdaság – a vállalatok, a feltalálók és az egyértelmű tulajdonjoggal rendelkezők – érdekének kellene dominálnia az érték- és munkahelyteremtés támogatása érdekében, különösen a kkv-k esetén, amelyeknek a gyakorlatban meglehetősen kevés eszköz áll rendelkezésükre ipari tulajdonuknak a kalózkodástól és a hamisítástól való megvédéséhez. Az EGSZB-nek több egymást követő, a szabadalmakról, a hamisítás elleni küzdelemről ⁽²⁾ és a közösségi szabadalomról ⁽³⁾ szóló véleménye továbbra is érvényes, és a foglalkoztatás és az ipari fejlődés szempontjából jelentős társadalmi igényt fogalmaz meg.

3.4 A tárgyalt közleményt az európai szabadalmi rendszer fejlesztéséről szóló COM(2007) 165 végleges jelzésű közlemény kiegészítésének kell tekinteni.

3.5 Változó innovációs környezet

3.5.1 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottság elemzésével, amely szerint a tudásalapú gazdaságban megnőtt az innovációnak, mint a versenyelőny egyik forrásának a jelentősége, illetve Európa versenyképessége érdekében alapvető az állami kutatószervezetek, a vállalatok, valamint a magánszektor által végzett K+F közötti tudásátadás. Erősen érdeklődik az európai tudásátadási hálózat létrehozására irányuló kezdeményezés iránt, és támogatja többek között a szabadalombitorlás alóli kutatási kivétel összehangolt meghatározására és alkalmazására irányuló javaslatot.

3.5.2 Ennek a közösségi keretnek lehetővé kellene tennie az alap kutatás, a K+F és az innovatív alkalmazások kidolgozásának jobb kapcsolódását, az összes érdekelt fél jogainak jobb betartását az alap kutatás autonómiájának tiszteletben tartása mellett. Gyakorta ugyanis lehetetlen előre látni a kutatási programok gyakorlati alkalmazási lehetőségeit, így azokat nem irányíthatja kizárólag az ipari alkalmazások iránti igény. A kutatás egyébiránt a tudásalapú gazdaság és a lisszaboni stratégia alapvető eleme.

3.5.3 A fenti megközelítés alkalmazása során a tagállamoknak továbbra is méríteniük kellene a „Jobb jogalkotás” programból, a többi félnek (feltalálóknak, egyetemeknek és kutatóközpontoknak, az iparágak és a végső felhasználóknak) pedig tájékozott választási döntéseket kell hoznia ipari tulajdonjogi kezelése során.

3.6 Az ipari tulajdonjogok minősége

3.6.1 Az EGSZB osztja azt a nézőpontot, mely szerint az európai iparjogvédelmi rendszernek ösztönöznie kell a kutatást, az innovációt, a tudás- és technológiaátadást, ami megnyitja az utat az új kutatások és alkalmazások előtt.

⁽²⁾ HL C 116., 1999.4.28., 35. o. (előadó: Henri Malosse), illetve HL C 221., 2001.8.7., 20. o. (előadó: Henri Malosse).

⁽³⁾ HL C 155., 2001.5.29., 80. o. (előadó: J. Simpson), illetve HL C 112., 2004.4.30., 76. o. és 81. o. (előadó: Daniel Retureau).

⁽¹⁾ SEC(2009) 330 végleges, 2009.3.20.

3.7 Szabadalmak

3.7.1 A közösségi szabadalommal meg kell könnyíteni az ipari tulajdonjoghoz való hozzájutást, egyszersmind meg kell akadályozni a szabadalmak olyan felhasználását, amelynek célja, hogy a védelmi rendszert félrevezessék a „szabadalmi hiénák”. Ezek olyan szabadalomtulajdonosok, akik a gyenge minőségű szabadalmat (egyezőségek, átfedések, az érthetlenségig túlbonyolított igénymegfogalmazások) arra használják fel, hogy mások találmányait kisajátítsák, megakadályozva az új szabadalmak bejegyzését vagy olyan zavart okozva, amely végül a versenyszabályok megszegéséhez és a jogérvényesítés akadályozásához, valamint az információk, illetve a korábbi kutatások eredményeinek károsodásához vezet.

3.7.2 Közösségi szabadalmat csupán olyan, valóban újító jellegű hozzájárulások esetén szabadna megítélni, amelyek túllépnek a technológia jelenlegi állásán és ipari alkalmazásuk valóban lehetséges. A valódi fizikai invenciók tevékenység nélkül benyújtott kérvényeket el kellene utasítani, és ösztönözni kellene a különböző alkalmazásokra szánt kiegészítő szabadalmak tárházának megalkotását. Az igénybejelentéseknek szigorúan a találmánnyal járó technológiai újdonságra kellene vonatkozniuk, és azokat úgy a szabadalom felhasználása során, mint a szabadalomtulajdonosok közötti nézeteltérés esetén korlátozó módon kellene értelmezni.

3.7.3 A szabadalmi bejelentések minőségének javításához alapvető a szakértelem és viselkedési kódexek használata, hiszen nem szabad elfelejteni, hogy a szabadalomtulajdonosok viszonylag hosszú időszakon keresztül kizárólagos joggal fognak rendelkezni cserébe a közzétételért, ami lehetővé teszi ismeretek terjesztését, ideértve a találmány reprodukcióját is, amivel ösztönözhető az, hogy az iparág licenciatkat kérvényezzen.

3.7.4 Az EGSZB szerint a szabadalom minősége alapvető garanciát is tartalmaz a szabadalmi kérelem benyújtója számára, valamint ösztönzi az innovatív alkalmazásokra. Támogatja ezért az Európai Bizottság e téren tett javaslatait, például a szabadalom vizsgálatában alkalmazott tudományos és technológiai rendelkezések minőségének jelentőségét, a nemzeti és európai elbírálók közötti együttműködést, vagy a képzett elbírálók felvételét, akik a közösségi technológiai és alkalmazásbeli szakértelem alapját képezik. Az elbírálók és más hozzáértő szakemberek képezik a közösségi szabadalom minőségéhez nélkülözhetetlen emberierőforrás-bázist. Az Európai Bizottságnak jobban tekintettel kellene lennie erre, hogy a legjobb szakembereknek biztosíthassa a minőségi bírálatához szükséges alapvető erkölcsi és anyagi feltételeket, ami a kérvények benyújtóinak és az iparágaknak is javára válik.

3.7.5 Azoknak a tagállamoknak, amelyek elbírálás – és így garancia – nélkül adnak ki szabadalmat, az Európai Bizottság javaslatának megfelelően el kellene gondolkodniuk az ilyen szabadalmak minőségéről. Az EGSZB ezzel kapcsolatosan úgy véli, hogy egyes összetett és nem nyilvánvaló esetekben az országoknak ki kellene kérniük nemzeti (azaz külföldi) elbírálók vagy szakértők szakvéleményét az általuk kiadott szabadalom minőségének javítása érdekében.

3.7.6 A szabadalmi hivataloknak szigorúan ügyelniük kellene arra, hogy elkerüljék szabadalmak megadását olyan, a Müncheneri Egyezmény által nem szabadalmaztatható minősített területeken, mint a számítógépes programok és az üzleti módszerek, az algoritmusok vagy az emberi test egyes elemei (például a gének) ⁽⁴⁾, amelyek nem szabadalmaztatható tudományos felfedezésektől függenek.

3.7.7 Bár elméletileg a közösségi szabadalom időtartama 20 év (TRIPS-megállapodások), valójában az időtartam az IKT-ban átlagosan 5–6, a gyógyszerek esetén pedig akár 20–25 év, tehát összességében átlagosan 10–12 év. A használati mintáknak még ennél is rövidebb valós élettartamuk van.

3.8 Védjegyek

3.8.1 Az EGSZB támogatja az Európai Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy készüljön részletes tanulmány a közösségi védjegyjogi rendszerről, és örömmel fogadná azt is, ha fokozódna az Európai Szabadalmi Hivatal és a nemzeti hivatalok közötti együttműködés.

3.9 Egyéb jogvédelmi formák

3.9.1 Az EGSZB támogatja a növényfajta-oltalom (nem összekeverendő a GMO-val) megszerzésével kapcsolatosan végezni javasolt értékelést is. Kedvezően értékeli a nem mezőgazdasági eredetű termékek földrajzi eredetvédelméről tervezett nyilvános konzultáció elképzelését.

3.9.2 Az EGSZB figyelemmel fogja kísérni az OEM és az OFJ, azaz a mezőgazdasági termékek és szeszes italok oltalom alatt álló megjelölésével kapcsolatos eseményeket. Úgy véli, hogy ezeket az oltalom alatt álló megjelöléseket ki lehetne terjeszteni egyes tipikus, nem élelmiszerjellegű – például a kézműves – termékekre is, és szeretné, ha más, a termék értékét – például organikus vagy fenntartható jellegét – kiemelő jelölések adott esetben együtt jelennének meg az ilyen megjelölést tartalmazó címkéken, még akkor is, ha nem feltétlenül képezik az oltalom alatt álló megjelölések odaítélésének feltételét.

3.9.3 Az autók pótalkatrészeinek az Európai Bizottság által liberalizálni kívánt utópiacát illetően az EGSZB egyfajta ellentmondást fedez fel a liberalizációs politika és a formatervezési minták védelme között. Az EGSZB mindazonáltal már korábban elfogadott egy ezt hangsúlyozó véleményt ⁽⁵⁾. Fel kell azonban hívni a figyelmet arra, hogy sérül a kizárólagos jogok elve, valamint hogy az autógyártók meghatározott időtartamon keresztül kötelesek eredeti pótalkatrészeket szállítani, más gyárakra azonban nem vonatkozik ilyenfajta kötelezettség. Az engedélykényszer és az azonos anyagok használata elvének fenntartása abban az esetben logikus, ha az adott alkatrész hozzájárul a jármű strukturális szilárdságához.

⁽⁴⁾ Azzal a csekély különbséggel, amit a biotechnológiáról szóló 98/44/EK irányelv vezetett be egyes elszigetelt génekkel kapcsolatosan.

⁽⁵⁾ HL C 286., 2005.11.17., 8. o. (előadó: Virgilio Ranocchiaro).

4. Iparjogvédelem és versenyjog

4.1 Az EGSZB az Elsőfokú Bírósághoz hasonlóan úgy véli, hogy egyre több az olyan helyzet, amelyben az egyes országokból származó, nem megfelelő minőségű tulajdonjogok inflálódása miatt az alkalmazandó jogok közötti bizonyos ellentmondások leggyakrabban a jogsértés elméletének segítségével oldhatók meg. Ebből a kötelező engedélyezés tényleges elve következne, ami ahhoz az egyszerű feltételezéshez vezethet, hogy az engedélyeket egyenlő és megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett, ésszerű áron kell odaítélni. Azokat a külföldi szabadalmakat, amelyek nem tartoznak a közösségi jog hatálya alá, vagy nagyon rossz minőségűek, semmilyen esetben sem kellene érvényes, érvényesíthető jogcímként elfogadni.

4.2 Az Európai Bizottság szerint a szabványosítás hozzájárul az ipari környezet javulásához, az EGSZB pedig úgy vélekedik, hogy e folyamatot, amely a fogyasztók és a kkv-k számára egyaránt hasznos, nyitott, átlátható módon kell végezni. Az EGSZB egyetért azzal az állásponttal, amely szerint ha a szabványosítási folyamat előtti konzultációs folyamat során egy olyan, sajátos technológia tulajdonosa, amelyből szabvány lesz, szándékosan eltitkolja találmányát, mesterségesen megnövelt értékhez jut. Az ilyen magatartásra szankciók rendszerét kellene alkalmazni.

4.3 A leendő közösségi szabadalomnak – az európai stratégiára vonatkozó európai bizottsági kritériumoknak megfelelően – kiváló minőségűnek kell lennie, és speciális jogi szabályozásnak kell vonatkoznia rá, mindenekelőtt a „szabadalmi csapdák” és egyéb versenytorzító tényezők elkerülése érdekében, amelyek többnyire rossz minőségű jogcímekre támaszkodnak. A rossz szabadalmak kiszorítják a jókat.

4.4 Az EGSZB érdeklődéssel fogadja azt a javaslatot, amely egy, az ipari tulajdonjogok és a szabványok innovációt ösztönző kölcsönhatását vizsgáló tanulmány készítésére irányul, részt vesz ezenkívül az IKT-kban történő szabványosításról tervezett konzultációban, amely részben ezzel a kölcsönhatással foglalkozik majd.

4.5 Az új, bonyolult technológiák kifejlesztésének jelenlegi időszakában, amikor egy termék előállításában számos felfedezés, valamint sok találmány és szabadalom játszik szerepet, együttműködési stratégiára van szükség, amely például kereszt-engedélyek rendszereit vagy közös szabadalmi alapokat foglalná magában. Ügyelni kell az érdekelt felek közötti egyensúlyra, hogy elkerülhetők legyenek az esetleges versenytorzítások és a „kis feltalálók” szembeni jogsértések, tekintettel a nagyvállalatok óriási dossziéira: egyesek minden évben több ezer új szabadalmat nyújtanak be az IKT területén.

5. KKV-k

5.1 A globalizált piacon a kkv-k és a TPE-k⁽⁶⁾ csak nagy nehézségek árán tudják megvédeni esetleges védjegyeiket és szabadalmaikat, ugyanis sokan közülük alvállalkozóként tevé-

kenykednek. Számos vállalkozás ugyanakkor nem szívesen nyújt be szabadalmat, mert nem rendelkezik elegendő információval, vagy tart a rendszer bonyolultságától és költségességétől. Előfordul, hogy a bizonyos országokban adott kizárólagos jogokat megkerülik más, olyan országokban előállított hamisítványokkal, ahol a szabadalmi jogok nem állnak védelem alatt

5.2 A gyártók ezért gyakran titokban tartják az előállítási műveleteket, de a termékek vegyelemzése és az ipari kémkedés tökéletesedése következtében ezek a titkok nincsenek mindig biztonságban. Például a parfümök előállításával kapcsolatban korábban nem léteztek szabadalmak, hiszen ehhez közzé kellett volna tenni az összetevők képletét. A jelenlegi elemzési technikák miatt manapság üzleti titok már nem létezik, és az összetett termékek megfelelő védelméről – például egyfajta szerzői jogról lehetne szó – a jogalkotónak kellene gondoskodnia.

5.3 A szabadalmak benyújtásától való idegenkedés – még ha ez csak a jelenlegi európai szabadalom benyújtásával és megújításával kapcsolatos költségeknek tulajdonítható is –, fékezi a technológiaátadásokat, mivel az érintett befektetők nem tudnak licenciatkat kapni; mindez veszteséget jelent az európai gazdaság számára. A kkv-k és a nagyon kis, illetve minivállalkozások tehát támogatásra szorulnak, és ösztönözni kell őket arra, hogy igényeljék ipari tulajdonjogokat, és használják fel ezeket olyan gazdasági stratégiákban, amelyekben ugyanazon a tevékenységi területen működő, tulajdonjogokkal rendelkező különféle vállalkozások is szerepet kapnak, hogy így több felfedezést ötvöző találmányok valósulhassanak meg. Az ipari tulajdonjogok birtokosai mindenestre kedvezőbb pozícióban vannak ahhoz, hogy fel tudják kelteni a befektetők érdeklődését, vagy tevékenységeik fejlesztését célzó hitelhez juthassanak.

5.4 Amint az EGSZB már sokszor rámutatott, az európai iparnak ésszerű árú, kiváló minőségű szabadalmakra van szüksége, amelyek a Közösség valamennyi országában érvényesek, és ösztönzik a belső piacot.

5.5 Ezenkívül a jogviták rendezésére gyors és nem költséges rendszerre van szükség; bizonyos konfliktusok megoldásához a mediációt kellene ösztönözni. A választottbírói eljárás szintén alternatíva. A szabadalmakra vonatkozó jogi rendszert szakosítani kell, továbbá könnyen elérhetővé és gyorsá kell tenni, hogy ne gátolja a gazdasági fejlődést.

5.6 Közérdekű kérdésekről van szó, és érthetetlen, hogy oly sok éve miért nincs előrelépés e téren, bár igaz, hogy a nagyon nagy vállalatok benyújthatnak szabadalmakat a jelenlegi rendszerben, és így jelentős jövedelmeket termelnek az Európai Szabadalmi Hivatal és a tagállamok nemzeti hivatalai számára. A rendszernek azonban nem ez a célja, hanem az, hogy ösztönözze az ipari innovációt és fejlődést, ami előnyös a vállalkozások számára, és új, szakképzettséget igénylő munkahelyeket hoz létre, még ha a hatékonyság biztosítása, valamint az innovatív vállalkozásoknak és egyéneknek adott tulajdonjogok bővítése költségekkel jár is.

⁽⁶⁾ Nagyon kis vállalkozások (TPE) és mikrovállalkozások.

5.7 Az EGSZB-nek meggyőződése, hogy azokat a személyeket, akik egy vállalatnál közvetlenül hozzájárulnak az innovációhoz és a szabadalmak benyújtásához, megilleti a találmányaik által generált jövedelmek egy része (az alkalmazásban álló feltaláló, illetve a „work for hire” problémája); egyes országokban létezik már ez a rendszer, de az innováció erőteljesebb ösztönzése érdekében ki kellene terjeszteni.

6. A szellemi tulajdonjogok betartatása

6.1 Az EGSZB már több véleményében részletesen foglalkozott a szellemi tulajdonjogok védelmével, valamint a kalózkodás és a hamisítás elleni küzdelemmel, mindenekelőtt abban a véleményben (7), amelyre itt hivatkozunk.

6.2 A szellemi tulajdonjogokat odaítélő tagállamok hatáskörébe tartozik az általuk biztosított kizárólagos jogok betartatása, a jogsértés kizárására vonatkozó általános elv figyelembevételével. A hamisítás súlyosan sérti az innovatív vállalkozások gazdasági érdekeit, rontja a közösségi ipar imázsát, és komoly kockázatokat jelent a fogyasztók számára. Az is megemlítendő, hogy a kkv-k nehezen tudnak önállóan védekezni, és konkrét segítségre van szükségük.

6.3 A hamisítás elleni küzdelemhez nagyon fontos, hogy a jogszabályok, a jogrendszerek és az Unió határain történő vámvizsgálatok kiváló minőségűek legyenek.

6.4 Az EGSZB ezért támogatja a Brüsszel I rendelet szigorú betartatását, valamint az igazság- és vámügyi együttműködés ebből a célból történő továbbfejlesztését. A valamely tagállamban hozott végleges ítéletet – végrehajthatóvá nyilvánítás nélkül – valamennyi többi tagállamban el kellene fogadni.

6.5 A közösségi jog értelmében a „zéró toleranciának”, amelyet az Európai Bizottság az iparjogok és a szerzői jogok megsértésével szemben javasolt, azokra a jogsértőkre kellene irányulnia, akik kereskedelmi célból állítanak elő hamisítványokat vagy másolatokat, ahogy az EGSZB ezt már korábbi véleményeiben is megemlítette. A szellemi tulajdonjogok nem védhetők válogatás nélkül alkalmazott megtorlással. A hamisítással foglalkozó nagyüzemi termelőket és maffiajellegű hálózatokat kell a célkeresztbe állítani, hogy véget vessünk e szektor működésének, amely terhet ró a tagállamok növekedésére és foglalkoztatására.

6.6 A fogyasztók nevelése és tájékoztatása szintén igen fontos – meg kell tudniuk, hogy a hamisított árukat milyen körülmények között (többek között gyermekmunkával és a kényszermunka bizonyos formáival) állítják elő. Figyelmeztetni

kell őket, milyen kockázatokkal jár, ha bizonyos termékeket – például gyógyszereket –, internetes weblapokon vásárolnak, amelyek többnyire az egészségre veszélyes hamisítványokat értékesítenek.

7. Nemzetközi dimenzió

7.1 A hamisítás és a kalózkodás elleni küzdelem jegyében nemzetközi szinten elengedhetetlen egy olyan stratégia alkalmazása, amely arra irányul, hogy az európai szellemi tulajdonjogokat Európában és a harmadik országokban egyaránt tiszteletben tartsák. Európának ugyanakkor ösztönöznie kellene a fenntartható technológiák fejlődő országok részére történő átadását.

7.2 A védjegyekről, szabadalmakról és szerzői jogokról szóló nemzetközi szerződések a szerződésség régi szabályait (Bécsi Egyezmény) követik. Az EGSZB fájlalja az átláthatóság sajnálatos hiányát. Nemcsak arról van szó, hogy a legjobb szakértőket be kellene vonni a nemzeti küldöttségekbe, hanem arról is, hogy európai megközelítést kellene alkalmazni, mindenekelőtt a védett jogcímek minőségére vonatkozó követelménnyel kapcsolatban. A civil társadalmat és szervezeteit jobban be kellene vonni ezekbe a tárgyalásokba, hogy az Európai Unió gazdasági partnerei tudják, hogy az „európai küldöttségek” – előzetes konzultációkon és az akár évekig elnyúló tárgyalások utókövetésében való részvételen alapuló – széles körű támogatásban részesülnek.

7.3 A fenntartható fejlődés és az ehhez vezető nemzetközi együttműködés kritériumainak domináns szerepet kellene kapniuk a globális gazdasági térségben. Valamennyi tárgyalásnak olyan megoldásokat kellene keresnie, amelyek összhangban vannak a polgárok elvárásaival és az érintett szervezetek érdekeivel.

8. Záró megjegyzések

8.1 Az előzőekben tárgyalt néhány fenntartás és javaslat figyelembevételével az EGSZB támogatja az Európai Bizottság által javasolt stratégiát.

8.2 Teljes mértékben tudatában van a nehéz és költséges reformok megvalósítása előtt álló akadályoknak és nehézségeknek, ám meggyőződése, hogy a fenntartható növekedés, amelyet az európai védelmi rendszer alakíthat ki, adóbevételeket eredményez.

8.3 A közösségi szabvány új lendületet ad az innovatív technológiákkal kapcsolatos beruházásoknak.

(7) HL C 116., 1999.4.28., 35. o. (előadó: Henri Malosse).

8.4 Az EGSZB ezen a területen továbbra is támogatja valamennyi konkrét közösségi kezdeményezést, amely az alkalmazandó jogszabályoknak, a konfliktusrendezésnek és az ipari tulajdonjogok birtokosai védelmének tökéletesítésére irányul a hamisítási cselekményekért felelős maffiajellegű szervezetek elleni küzdelemben. Ismételt hangsúlyozza, hogy sürgősen meg kell találni a megoldásokat, amelyeket már nagyon régóta várnak a vállalkozások és a polgárok.

Kelt Brüsszelben, 2009. június 10-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI
